

החיים הטובים

בעבר תפסה ההשכלה מקום של כבוד בסולם שאיפותיהם של האנשים. בדורנו ההשכלה כבר אינה מעניינת איש. בדרונו הרחוב סוחף את בני האדם לעבר שאיפה אחת ויחידה: **"לעשות חיים!"** כל רעיונותיהם של אנשי הרחוב בזמננו מתמצים במשפט אחד: **"אכול ושתה כי מחר נמות"**.

ועל כן, בדורנו העיקר הוא להראות לעין כל כי משמעותם של חיי תורה אינה הקרבת העולם הזה למען העולם הבא, אלא כי **בתורה הקדושה עצמה נתונים החיים, החיים הטובים, החיים המאושרים!** על ידי התורה הקדושה אנו זוכים לא רק בעולם הבא - אלא גם **בעולם הזה** במיטבו!

אלו שאין להם תורה - רחמנות עליהם... אין להם בעולמם כלום! ואילו לנו יש הכל! יש לנו חיים! התורה היא חכמתנו ובינתנו, בזכותה אנו מאושרים, ואת חיינו מלווה התחושה כי "אשרינו מה טוב חלקנו!"
(דברי מרן הגרא"מ שך זצ"ל / אורחות הבית, עמ' תכב - תכג)

כעץ שתול

"והיה כעץ שתול על פלגי מים, אשר פריו יתן בעתו ועלהו לא יבול"

הצדיקים מחוברים **למציאות אמיתית**, כעץ שתול, ועל כן הקיום שלהם נצחי: "אתם הדבקים בד' אלוקיכם חיים כולכם היום". כל מעשה של הצדיק, כל פעולה וכל מחשבה - הכל קיים ונמצא, וזו הצלחתו. **שום דבר אינו הולך לאיבוד**, ואפילו עלה: "ועלהו לא יבול, וכל אשר יעשה יצליח".

לא כן הרשעים, שאין להם קיום ומציאות, כי אם "כמוץ אשר תדפנו הרוח". הרשע מחובר לעולם החומרי, עולם השקר, **מציאות של אי מציאות**. ומי שמחובר לעולם זה על ידי תאוות הממון, צבירת נכסים, טיפוח הגופניות וכדומה, מקבל גם כן מציאות של אי מציאות, עולם ללא מנוחה, וללא שלווה.

(הרב אליהו רוט זצ"ל / במסילה העולה, עמ' שמז - שמח)

חז"ל מספרים על רבה בר שילא ששאל את אליהו הנביא במה עוסק הקב"ה כעת, ואמר לו אליהו, שהוא יושב ושונה הלכות שאמרו החכמים. (חגיגה טו, ע"ב)

הרי זה נורא להתבונן: לאחר מיתתם של צדיקים, הקב"ה **יושב וחוזר על ההלכות שאמרו בעולם הזה!** מי הוא זה אפוא החי לעולמים? לא זה המבלה ח"ו במשחקי ותענוגי העולם הזה, אלא זה הלומד גמרא, המעיין בדברי חז"ל, המתמיד והירא שמים! הוא אשר זוכה שהקב"ה לומד לאחר מיתתו את תורתו והרי **הוא חי ומתקיים לנצח!**

ולעומת זאת המון העולם חי את חייו הגשמיים ההולכים וכלים. הם אולי נהנים מעט בתענוגיהם השפלים והזולים כאן בעולם הזה, אך אפילו התענוג הגדול ביותר הינו מוגבל וכלה! וכי יש לנו במה לקנא בהם? **הלא הם פשוט מסכנים!**

(דברי מרן הגרא"מ שך זצ"ל / אורחות הבית, עמ' תד - תה)

קנייני נצח

אדם השוכר בית או כלים למשך תקופה קצובה - שמחתו אינה שלמה, כיוון שידוע שהדבר המושכר אינו שלו ובבוא העת הוא חייב להשיבו לבעליו.

כך גם השמחה בקנייני העולם הזה, שאינם אלא מושכרים לאדם - אינה שלמה, כי בוא יבוא היום ו"תקופת השכירות" תסתיים.

דאגה זו אינה קיימת כמובן בכל הנוגע לקניינים הרוחניים ובכל מה ששייך לחיי העולם הבא, שהם קנייני נצח.

אדם שיש לו קשר כלשהו לד', לתורתו ולעבודתו, יחוש התרוממות נפש להיות טוב לב ושמח בחלקו. ובאותה מידה שישתדל לחדש ולרענן את ידיעת ד' בכל עת ובכל שעה, כך יזכה גם להתחדשות מתמדת של השמחה ויזכה לשמחה אין קץ.

(על פי דברי רבי שמחה זיסל מקלם, מובא בלקח טוב דברים ב, עמ' קד - קו)

אנו רצים והם רצים

רבי נחוניא בן הקנה, כאשר היה נכנס לבית המדרש היה מתפלל על הצלחת הלימוד, ואילו כאשר יצא מבית המדרש, במקום שיתפלל על הניסיונות והמכשולים הרבים המצויים ברחוב, פתח בשירות ובהודאות:

"מודה אני לפניך... ששמת חלקי מיושבי בית המדרש ולא שמת חלקי מיושבי קרנות, שאנו משכימים והם משכימים..."

מדוע לא הקדיש גם כאן תפילה מיוחדת להתמודדות עם הסכנות שבחוץ?

מכאן למדים אנו את דרך ההתמודדות מול הרחוב. הסכנה כל כך נוראה, שתפילה לבד אינה מספקת.

טרם יציאתך מבית המדרש - עצור ועשה חשבוננו של עולם, מה אנחנו ומה הם... מה יפה מגמתנו לעומת מגמתם העלובה... מהי תמורת העמל שאנו מקבלים, ומה היא תמורת עמלם... **התבונן באושרנו מול שפלותם, עד שתזכה ויפרצו מלבבך שירות והלל, ששמת חלקי מיושבי בית המדרש ולא מיושבי קרנות.**

לאחר שהדבר ברור לך, תוכל בשעת הדחק לעבור ברחוב, כאשר ההתייחסות שלך לאנשי הרחוב היא מלמעלה למטה, במבט של "נעבאך", כמה הם מסכנים...

(דברי מרן הגרא"מ שך זצ"ל / מובא בבית המידות, עמ' 238)

"הקו שלך" - מגוון שלוחות המכילות תוכן עשיר ומרתק לנשים, שיעורי השקפה והלכה וסיפורים על נשים גדולות, בעברית, באנגלית וביידיש. חייגי: 0722-722-344